

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 760/05
23.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 615/04 od 10.02.2005. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, i branioca optuženog, dana 23. juna 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 615/04 od 10.2.2005. godine u osuđujućem delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

Na osnovu člana 60. i 69. OKZ, optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to bonovi za plaćanje posebne naknade za korišćenje autoputova Republičke direkcije za puteve u vrednosti od 200 dinara (pet buntova po 200 komada), 500 dinara (jedan bunt od 100 komada) i 100 dinara (dva bunta po 100 komada ukupne vrednosti po 170.000,00 dinara, falsifikovani izvod "Delta banke" AD broj 180 za dan 30.9.2004. godine, a Preduzeće "Dunav transport" DOO Novi Sad, overen falsifikovanim potpisom i pečatom navedenog preduzeća, račun Republičke direkcije za puteve Odelenja za naplatu putarine broj 239 od 1.10.2004. godine za kupovinu bonova za preduzeće "Dunav transport" DOO Novi Sad na iznos od 170.000,00 dinara sa potpisom VV i falsifikovanim brojem lične karte, jedna crna tašna (akt tašna marke "Samsonajt" sa šifrom na kojoj se nalazi brojna oznaka 464, jedno kućište računara sivo metalik boje sa ispisanim brojem flomasterom 42838 A marke "Hipomedija" bonovi za plaćanje posebne naknade za korišćenje autoputa u apoenu od 10 dinara, serijski broj 011903,07954,039309- tri komada u apoenu od 20 dinara, serijski broj 010061- jedan komad u apoenu od 50 dinara, serijski broj 006494, jedan komad u apoenu od 100 dinara, serijski broj 015764- jedan komad, u apoenu od 200 dinara, serijski broj 015139 i 009763-dva komada u apoenu od 500 dinara, serijski broj 00736 - jedan komad, račun broj 764 od dana 17.9.2004. godine (serijski broj 784) izvod broj 180 od dana 16.9.2004. godine, na ime "Tim Trejd", bonovi za plaćanje posebne naknade za korišćenje autoputeva Republike Srbije, Ministarstvo za saobraćaj i veza, Direkcija za puteve sledećih vrednosti: šest bonova u vrednosti od 50 dinara i jedan bon u vrednosti od 20 dinara.

Vreme provedeno u pritvoru okrivljenom u periodu od 1.10.2004. do 10.2.2005. se uračunava u izrečenu kaznu.

Optuženi je obavezan da obešteti oštećenog u iznosu od 9.720.000,00 dinara u roku od 90 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, a isti je oslobođen plaćanja sudskog paušala, a troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžeta suda.

Prema optuženima VV i BB je na osnovu člana 354. stav 1. tačka 1. ZKP-a, odbijena optužba da su izvršili krivično delo prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS u pomaganju u vezi člana 24. OKZ.

Protiv te presude u osuđujućem delu izjavio je žalbu branilac optuženog, advokat AB, zbog odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna. U ovoj žalbi stavljen je zahtev da branilac bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac, u pismenom podnesku Ktr. broj 903/05 od 17.5.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog, kao neosnovana, odbije.

Pošto je postupio u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud, je u sednici veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, i branioca optuženog, advokata AB, razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenoj žalbi i pismenom podnesku Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, u žalbi branioca optuženog, se navodi da u konkretnom slučaju nema nekih novih olakšavajućih okolnosti, ali, žalba smatra da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti, a pre svega doprinos oštećenog za izvršenje krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim, jer je oštećeni svojim ponašanjem naveo optuženog da izvrši ovo krivično delo. Kada se radi o izrazito društveno opasnom delu prvostepeni sud nije naveo razloge, zbog čega bi baš ovo delo bilo izrazito društveno opasno, pa pored toga ni visina protivpravno pribavljene imovinske koristi, se po navodima iz žalbe ne bi mogla uzeti kao otežavajuća okolnost. Zato, imajući u vidu da ne stoje otežavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud naveo u obrazloženju svoje presude, kao i činjenicu da prvostepeni sud nije dao dovoljan značaj olakšavajućim okolnostima koje stoje na strani optuženog, a pogotovu doprinos oštećenog, pa imajući sto sve u vidu može se reći da navedene olakšavajuće okolnosti imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti i da je bilo mesta primeni odredaba o ublažavanju kazne i izricanju blaže kazne.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.

Ovo zbog toga, što je prvostepeni sud, prilikom odlučivanja o kazni od olakšavajućih okolnosti imao u vidu da je optuženi porodičan čovek, oženjen i da je otac dvoje dece, da je do sada neosuđivan, da se protiv njega ne vodi postupak za drugo krivično delo, da je potpuno i iskreno priznao izvršenje krivičnog dela, korektan odnos tokom postupka i izraženo kajanje i žaljenje za svoje postupke, te namera optuženog da u celosti obešteti oštećene, a delom i okolnost da oštećeni nije na adekvatan način organizovao rad svoje službe, a od otežavajućih okolnosti da se radi o delu koje je izrazito društveno opasno delo jer se radi o velikom iznosu (9.720.000,00 dinara) pribavljene protiv pravne imovinske koristi.

Po nalaženju Vrhovnog suda, nasuprot navodima u izjavljenoj žalbi prvostepeni sud je utvrđenim olakšavajućim okolnostima kao i otežavajućim okolnostima, dao odgovarajući značaj, pa se samim tim ne može prihvatiti navod iz žalbe branioca optuženog da navedene olakšavajuće okolnosti imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti.

Prema tome, i po nalaženju Vrhovnog suda nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog, pravilno je postupio prvostepeni sud i kada je optuženog za krivično delo u pitanju osudio na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, jer je ta kazna, i po nalaženju Vrhovnog suda nužna kazna radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog. Vrhovni sud se nije upustio u ocenu pravilnosti prvostepene presude u delu odluke kojim je na osnovu člana 354. stav 1. tačka 1. ZKP-a prema optuženom VV i BB odbijena optužba, jer nije bilo žalbe ovlašćenog lica.

Sa svega napred izloženog a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća,
Vojka Omčikus, s.r. sudija,
Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

ljm